

Ю. Є. Зінкевич

аспірантка кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»

ОСОБЛИВОСТІ НОТАРІАЛЬНОГО ОФОРМЛЕННЯ ПРАВ СПАДКОЄМЦІВ У РОЗПОДІЛІ СПАДЩИНИ

Стаття присвячена дослідженню особливостей нотаріального оформлення прав спадкоємців у розподілі спадщини.

Здійснено аналіз норм вітчизняного законодавства, що регулюють питання нотаріального оформлення прав спадкоємців у розподілі спадщини.

Встановлено, що договірне зобов'язання щодо розподілу спадщини є динамічним. Динаміка може мати як позитивний, так і аномальний характер.

За позитивного розвитку зобов'язання щодо розподілу спадщини реалізується у повній відповідності до умов договору та закону на стадії його виконання. У разі аномального розвитку відбувається відхилення від умов договору та закону, тобто на стадії виконання договір про розподіл спадщини може зазнавати змін у змісті чи суб'єктному складі на підставі додаткових договорів чи вимог закону до моменту його припинення.

Зроблено висновок, що виконання договору про розподіл спадщини відбувається поетапно шляхом нотаріального оформлення спадкоємцями своїх прав.

Визначено 6 етапів нотаріального оформлення прав спадкоємців у розподілі спадщини. Такими етапами є: подання спадкоємцями заяви про видачу свідоцтва про право на спадщину; перевірка нотаріусом справжності юридичних фактів, які є підставою спадкування у осіб, що подали заяву про видачу свідоцтва про право на спадщину, та перевірка наявності всіх необхідних для цього документів; здійснення нотаріусом обов'язкових і факультативних перевірок; видача свідоцтва про право на спадщину за договором про розподіл спадщини; державна реєстрація свідоцтва про право на спадщину у Спадковому реєстрі; державна реєстрація права власності на нерухоме майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно (факультативний етап).

З'ясовано особливості кожного етапу нотаріального оформлення прав спадкоємців у розподілі спадщини.

Ключові слова: *спадкування, права спадкоємців, договори про розподіл спадщини, динаміка договорів про розподіл спадщини, виконання договору про розподіл спадщини, нотаріальне оформлення прав спадкоємців.*

Постановка проблеми. Правові відносини у сфері оформлення спадкових прав в Україні регулюються Конституцією України, Цивільним кодексом України (далі – ЦК України), Законом України «Про нотаріат», Порядком вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, який затверджений Наказом Міністерства юстиції України від 22 лютого 2012 р. № 296/5, Правилами ведення нотаріального діловодства, затвердженими Наказом Міністерства юстиції України від 22 грудня 2010 р. № 3253/5, та іншими нормативними актами.

Нотаріальне оформлення прав спадкоємців у розподілі спадщини має свої особливості. З метою встановлення єдиної нотаріальної практики при оформленні спадкових прав

фізичних і юридичних осіб необхідне якісне дослідження особливостей кожного етапу нотаріального оформлення прав спадкоємців у розподілі спадщини.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Питання нотаріального оформлення прав спадкоємців за договорами про розподіл спадщини досі не було предметом вітчизняних наукових розвідок, однак загальні аспекти оформлення прав спадкоємців розглядалися в роботах О. Дзери, І. Жилінкової, Ю. Заїки, О. Кухарева, О. Печеного, З. Ромовської, І. Спасибо-Фатєєвої, Є. Фурси, С. Фурси, Є. Харитонова та ін.

Мета статті – дослідження особливостей нотаріального оформлення прав спадкоємців у розподілі спадщини.

Виклад основного матеріалу. Договір про розподіл спадщини є правовою підставою виникнення відповідного договірної зобов'язання. Таке зобов'язання не є абсолютно однорідним і незмінним, воно є динамічним. Динаміка може мати як позитивний, так і аномальний характер. За позитивного розвитку зобов'язання щодо розподілу спадщини виявляє активну динаміку (подеколи – пасивну й активну динаміку), яка реалізується у стадії його виконання, що припиняється в момент досягнення правового результату, оговореного договором або законом. У разі ж аномального розвитку зобов'язання щодо розподілу спадщини, яке виникло з моменту укладення договору, його динаміка на стадії виконання договору може зазнавати змін у змісті чи суб'єктному складі договору на підставі додаткових договорів чи вимог закону до моменту його припинення.

Особливий науковий інтерес становить позитивний розвиток динаміки договору про розподіл спадщини, який завершується внаслідок його виконання. Виконання ж договору про розподіл спадщини відбувається поетапно шляхом нотаріального оформлення спадкоємцями своїх прав. Розглянемо кожен етап окремо.

1 етап. Подання спадкоємцями заяви про видачу свідоцтва про право на спадщину.

Видача свідоцтва про право на спадщину здійснюється нотаріусом на підставі заяви спадкоємців, котрі прийняли спадщину, після закінчення шести місяців із дня відкриття спадщини, а у випадках, передбачених ч. 2 ст. 1270, ст. 1276 ЦК України, – не раніше зазначених у цих статтях строків.

Заява про видачу свідоцтва про право на спадщину подається нотаріусу в письмовій формі особисто спадкоємцями, які прийняли спадщину, або уповноваженими ними представниками. Така заява може бути подана спадкоємцями (або їхніми представниками) безпосередньо в нотаріальній конторі або надіслана поштою. Якщо спадкоємець (або його представник) особисто прибув до нотаріуса за місцем відкриття спадщини, нотаріальне засвідчення справжності його підпису на заяві про видачу свідоцтва про право на спадщину не вимагається. У цьому разі нотаріус встановлює особу заявника, про що на заяві робиться відповідна службова відмітка. Ця відмітка скріплюється підписом нотаріуса. Справжність підпису спадкоємця (або його представника) на заяві про видачу свідоцтва про право на спад-

щину, що надсилається поштою, має бути нотаріально засвідченою.

Заява про видачу свідоцтва про право на спадщину підлягає реєстрації у Книзі обліку і реєстрації спадкових справ та у Журналі реєстрації вхідних документів (п. 8.9, п. 11.1 Правил ведення нотаріального діловодства). На заяві зазначаються дата, час її надходження та номер спадкової справи [1].

2 етап. Перевірка нотаріусом справжності юридичних фактів, які є підставою спадкування у осіб, що подали заяву про видачу свідоцтва про право на спадщину, та перевірка наявності всіх необхідних для цього документів.

Відповідно до пп. 4.12–4.13 п. 4 Гл. 10 Розд. II Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України свідоцтво про право на спадщину видається за наявності у спадковій справі всіх необхідних документів. Видача свідоцтва про право на спадщину може бути відкладена у разі: витребування нотаріусом відомостей або документів від фізичних або юридичних осіб; строк, на який може бути відкладено видачу свідоцтва про право на спадщину, не може перевищувати одного місяця; необхідності отримання нотаріусом від заінтересованих осіб згоди на подачу спадкоємцем, котрий пропустив строк для прийняття спадщини, заяви про прийняття спадщини згідно з вимогами ч. 2 ст. 1272 Цивільного кодексу України. За обґрунтованою письмовою заявою заінтересованої особи, що звернулася до суду, та на підставі отриманого від суду повідомлення про надходження позовної заяви заінтересованої особи, яка оспорує право або факт, про посвідчення якого просить інша заінтересована особа, вчинення нотаріальної дії зупиняється до вирішення справи судом.

За відсутності у спадкоємця необхідних для видачі свідоцтва про право на спадщину документів нотаріус роз'яснює йому процедуру вирішення зазначеного питання в судовому порядку (пп. 4.18 п. 4 Гл. 10 Розд. II Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України) [2].

Під час видачі свідоцтва про право на спадщину за законом нотаріус перевіряє справжність таких юридичних фактів, як: факт смерті спадкодавця, час і місце відкриття спадщини; наявність спадкового майна, на яке видається свідоцтво про право на спадщину, його склад і місцезнаходження; наявність підстав для закликання до спадкування; прийняття спадкоємцем спадщини у встановлений законом спосіб; наявність (відсутність) і чинність заповіту

на момент смерті заповідача; наявність (відсутність) і чинність спадкового договору; наявність і чинність відповідного договору про розподіл спадщини.

Оформлення права на спадщину за заповітом також вимагає від нотаріуса перевірки перелічених вище фактів, однак, крім цього, він повинен встановити і коло осіб, які мають право на обов'язкову частку у спадщині.

3 етап. Здійснення нотаріусом обов'язкових і факультативних перевірок.

До обов'язкових перевірок належать: перевірка фізичних або юридичних осіб, що звернулися за вчиненням нотаріальної дії на предмет застосування до них санкцій, передбачених ст. 4 Закону України «Про санкції», рішення про застосування яких прийняте Радою національної безпеки і оборони України та введено в дію указом Президента України, до фізичних або юридичних осіб, котрі звернулися за вчиненням нотаріальної дії; перевірка відомостей у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців і громадських формувань; перевірка відомостей у Державному реєстрі актів цивільного стану громадян; перевірка дійсності довіреності у разі звернення представника; перевірка справжності бланків нотаріальних документів; перевірка у Спадковому реєстрі; перевірка відомостей щодо об'єктів нерухомого майна у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно; перевірка відсутності обтяжень рухомого майна у Державному реєстрі обтяжень рухомого майна, якщо спадкується рухоме майно, що підлягає державній реєстрації (транспортні засоби, акції тощо); перевірка відомостей у Державному земельному кадастрі (у разі програмного доступу до Державного земельного кадастру).

З метою якісного виконання своїх професійних обов'язків, крім вищевказаних обов'язкових перевірок, нотаріус здійснює і низку факультативних. Зокрема, в оформленні спадкових прав нотаріус додатково проводить: перевірку відсутності/наявності податкової застави у спадкодавця за даними Державного реєстру обтяжень рухомого майна (пп. 2.1, 2.2 п. 2 Гл. 2 Розд. II Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України); перевірку відсутності/наявності спадкодавця у Реєстрі боржників (ч. 3 ст. 9 Закону України «Про виконавче провадження»); перевірку, чи не є спадкодавець або спадкоємець стороною по судовій справі – на сайті Судової влади України у розділі «Стан розгляду справ» за ПІБ власника або в Єдиному дер-

жавному реєстрі судових рішень за назвою суду, номером справи, періодом винесення рішення; перевірку податкового номера за сервісами <http://ind-kod.org.ua> або <http://ur.biz.ua/ua>; перевірку паспорта старого зразка у сервісах Міністерства внутрішніх справ України <http://wanted.mvs.gov.ua/passport>; перевірку ID-паспорта громадянина України за допомогою програми ID-READER; перевірку, чи не змінено назву вулиці внаслідок декомунізації за розпорядженнями сільських, селищних, міських рад або сільських, селищних, міських голів населених пунктів; перевірку, чи не є об'єкт нерухомоті, що спадкується проблемним (за переліками таких об'єктів, які формуються відділеннями Нотаріальної палати України або головними територіальними управліннями юстиції); перевірку, чи не є нерухомість об'єктом культурної спадщини в Державному реєстрі нерухомих пам'яток України на сайті Міністерства культури України (ст. 13, 18, 20 Закону України «Про охорону культурної спадщини»); перевірку дійсності Звіту за Єдиною базою даних звітів про оцінку (п. 6 Розд. II Порядку ведення єдиної бази даних звітів про оцінку, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 17 травня 2018 р. № 658); перевірку дійсності сертифіката суб'єкта оціночної діяльності у Реєстрі суб'єктів оціночної діяльності на сайті Фонду державного майна України тощо.

4 етап. Видача свідоцтва про право на спадщину за договором про розподіл спадщини.

Спадкоємці, які прийняли спадщину, можуть оформити свої спадкові права шляхом одержання в нотаріальній конторі свідоцтва про право на спадщину. Свідоцтво про право на спадщину – це процесуальний нотаріальний акт, що засвідчує перехід права власності на майно від спадкодавця до спадкоємців.

Видача свідоцтва про право на спадщину спадкоємцям, які прийняли спадщину, ніяким строком не обмежена.

Одержання свідоцтва про право на спадщину є правом, а не обов'язком спадкоємців. Згідно з ч. 3 ст. 1296 ЦК України відсутність свідоцтва про право на спадщину не позбавляє спадкоємця права на спадщину. Факт неоформлення спадкових прав не тягне за собою втрату спадкоємцем прав на спадкове майно, якщо воно було прийняте у встановлений законом строк і встановленим законом способом [3].

Однак законодавець встановлює один випадок, коли отримання свідоцтва про право на

спадщину є обов'язком спадкоємця. Відповідно до ст. 1297 ЦК України спадкоємець, котрий прийняв спадщину, у складі якої є майно та/або майнові права, які обтяжені, та/або нерухоме майно та інше майно, щодо якого здійснюється державна реєстрація, зобов'язаний звернутися до нотаріуса або в сільських населених пунктах – до уповноваженої на це посадової особи відповідного органу місцевого самоврядування за видачею йому свідоцтва про право на спадщину на таке майно [3]. Проте внаслідок того, що строки виконання цього обов'язку законом не визначені, спадкоємець може умисно зволікати з цією дією, що негативно відбивається на можливості задоволення своїх вимог за рахунок спадщини інших суб'єктів (кредиторів, відказоодержувачів спадщини). У зв'язку з цим корисною слід визнати вказівку постанови Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику у справах про спадкування» щодо права кредитора звернутися до спадкоємця, який зволікає з оформленням свідоцтва, з позовом про погашення заборгованості спадкодавця (абз. 2 п. 27 Постанови) [4, с. 271].

Свідоцтво про право на спадщину видається **за місцем відкриття спадщини**.

Видача свідоцтва про право на спадщину здійснюється нотаріусом за формами відповідно до Правил ведення нотаріального діловодства, затверджених наказом Міністерства юстиції України від 22 грудня 2010 р. № 3253/5. Так, додатком № 25 до Правил ведення нотаріального діловодства передбачено форми свідоцтв про право на спадщину, яке видається спадкоємцям із урахуванням укладеного ними договору про зміну розміру частки (Форма № 15), договору про зміну черговості одержання права на спадкування (Форма № 15-1), договору про поділ спадщини (Форма № 15-2).

Свідоцтво про право на спадщину викладається на спеціальних бланках нотаріальних документів із лицьового та зворотного боку цих бланків (п. 1 Гл. 9 Розд. I Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України) [2].

Аналіз пп. 2.1 п. 2 Гл. 1 Розд. II Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України дозволяє зробити висновок, що свідоцтво про право на спадщину, видане з урахуванням домовленості про розподіл спадщини, виготовляється нотаріусом не менше ніж у трьох примірниках, один із яких залишається у матеріалах нотаріальної справи, а інші видаються сторонам-спадкоємцям. Усі примірники свідоцтва про право на спадщину мають силу оригі-

налу, у т. ч. примірник, який зберігається у справах нотаріуса.

На всіх примірниках свідоцтва про право на спадщину вчиняється посвідчувальний напис за формами відповідно до Правил ведення нотаріального діловодства, затверджених наказом Міністерства юстиції України від 22 грудня 2010 р. № 3253/5, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 23 грудня 2010 р. за № 1318/18613 (пп. 1, 3 Гл. 10 Розд. I Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України).

Оформлення свідоцтва про право на спадщину включає також його підписання. Свій підпис на свідоцтві нотаріус скріплює печаткою. Відбиток печатки проставляється так, щоб він охоплював останні кілька літер найменування посади особи, яка підписала документ, або на окремо виділеному для цього місці (п. 6.7 Розд. VI Правил ведення нотаріального діловодства) [1].

У разі, якщо свідоцтво про право на спадщину викладене на двох і більше окремих аркушах, вони повинні бути з'єднані у спосіб, що унеможлиблює їх роз'єднання без порушення їх цілісності, із зазначенням кількості прошитих (прошнурованих), пронумерованих і скріплених аркушів, з проставленням підпису та печатки нотаріуса (п. 7 Гл. 8 Розд. I Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України) [2].

Нотаріальна дія вважається вчиненою з моменту внесення про це запису до реєстру для реєстрації нотаріальних дій. Запис у реєстрі для реєстрації нотаріальних дій є доказом вчинення нотаріальної дії (п. 2.3 Гл. 11 Розд. I Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України) [2].

Після внесення запису про видачу свідоцтва про право на спадщину до реєстру для реєстрації нотаріальних дій нотаріус проставляє відповідні відмітки про видачу свідоцтва у Книзі обліку і реєстрації спадкових справ та Алфавітній книзі обліку спадкових справ.

5 етап. Державна реєстрація свідоцтва про право на спадщину у Спадковому реєстрі. Відомості про видачу свідоцтва про право на спадщину підлягають обов'язковій реєстрації у Спадковому реєстрі. Державна реєстрація у Спадковому реєстрі – це офіційне визнання і підтвердження державою фактів набуття, зміни або припинення спадкових прав шляхом внесення відповідних відомостей до Спадкового реєстру.

До Спадкового реєстру вносяться відомості щодо: спадкодавця (прізвище та ім'я

(імена), по батькові (за наявності); реєстраційний номер облікової картки платника податків згідно з Державним реєстром фізичних осіб – платників податків або причина його відсутності; дата та місце (у разі коли воно невідоме – назва країни) народження; дата смерті); номери спадкової справи, дати та місця її заведення, місця зберігання; видачі свідоцтва про право на спадщину (відомості про спадкоємця (спадкоємців) для: 1) фізичних осіб – прізвище, ім'я та по батькові (за наявності); резидент (нерезидент), реєстраційний номер облікової картки платника податків згідно з Державним реєстром фізичних осіб-платників податків або причина його відсутності, черга спадкоємця за законом, ступінь споріднення, місце проживання або місцеперебування; 2) юридичних осіб – найменування, резидент (нерезидент), код за Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України (податковий номер) (за наявності), місцезнаходження; відомості про отримане у спадщину майно (його найменування, опис, вартість, частка тощо); серії та номери спеціальних бланків нотаріальних документів, на яких викладено текст свідоцтва (для консульських установ України – за наявності); номер у реєстрі для реєстрації нотаріальних дій; дата видачі та відомості про особу, котра видала свідоцтво про право на спадщину (видавець); відомості про видачу дублікату свідоцтва про право на спадщину (серії та номери спеціальних бланків нотаріальних документів, на яких викладено текст дублікату (за наявності), номер у реєстрі для реєстрації нотаріальних дій, дата видачі дублікату, відомості про особу, яка видала дублікат, місце його видачі); визнання свідоцтва про право на спадщину недійсним (вид, дата та номер документа, на підставі якого свідоцтво про право на спадщину визнане недійсним, найменування суду (видавець)); додаткових відомостей; реєстратора (п. 2.2 Розд. II Положення про Спадковий реєстр, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 07 липня 2011 р. № 1810/5) [5].

Для підтвердження факту внесення відомостей щодо видачі свідоцтва про право на спадщину до Спадкового реєстру нотаріус готує витяг про реєстрацію у Спадковому реєстрі у двох примірниках, один із яких залишається у справах нотаріуса, а другий видається спадкоємцеві (п. 2.10 Розд. II Положення про Спадковий реєстр, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 07 липня 2011 р. № 1810/5) [5].

6 етап. Державна реєстрація права власності на нерухоме майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно (факультативний етап).

Наступним етапом оформлення прав спадкоємців за договором про розподіл спадщини є державна реєстрація права власності на нерухоме майно. Державна реєстрація права власності на нерухоме майно здійснюється лише у разі, якщо до складу спадкового майна входить нерухомість. У разі, якщо свідоцтво про право на спадщину видається на рухоме майно, оформлення прав спадкоємців завершується на етапі реєстрації спадкових прав у Спадковому реєстрі з видачею відповідного витягу.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» державна реєстрація речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень – це офіційне визнання і підтвердження державою фактів набуття, зміни або припинення речових прав на нерухоме майно, обтяжень таких прав шляхом внесення відповідних відомостей до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно [6].

Однією із засад державної реєстрації прав згідно ст. 3 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» є одночасність вчинення нотаріальної дії з нерухомим майном, об'єктом незавершеного будівництва та державної реєстрації прав. Це означає, що державна реєстрація права власності на нерухоме майно проводиться нотаріусом одночасно з видачею свідоцтва про право на спадщину.

Державна реєстрація речових прав внаслідок видачі свідоцтва про право на спадщину одночасно із вчиненням такої нотаріальної дії проводиться нотаріусом, яким вчинено відповідну нотаріальну дію згідно зі ст. 31² Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

Якщо вчинення нотаріальної дії з нерухомим майном, об'єктом незавершеного будівництва має наслідком набуття, зміну чи припинення речових прав, їх обтяжень одночасно із вчиненням такої нотаріальної дії, необхідно проводити декілька реєстраційних дій або реєстраційні дії щодо декількох об'єктів, державна реєстрація прав проводиться поступово в міру завершення попередньої реєстраційної дії.

У разі, якщо в межах однієї спадкової справи здійснюється одночасна видача декількох свідоцтв про право на спадщину, що має наслідком

проведення декількох реєстраційних дій щодо різних суб'єктів речового права або реєстраційних дій щодо декількох об'єктів, державна реєстрація прав проводиться після видачі таких свідоцтв про право на спадщину.

За наявності поважних причин (надзвичайної або невідвотної за певних умов події (непереборної сили)) державна реєстрація права власності внаслідок вчинення нотаріальної дії з нерухомим майном, що має наслідком набуття, зміну чи припинення права власності, одночасно з видачею свідоцтва про право на спадщину може бути проведена іншим нотаріусом за домовленістю із ним і за попереднім письмовим повідомленням відповідного територіального органу Міністерства юстиції України із зазначенням поважних причин, відомостей про нотаріуса, котрий проводитиме державну реєстрацію права власності, та строку відсутності.

Передача заяв на проведення державної реєстрації прав до іншого нотаріуса здійснюється за допомогою програмних засобів ведення Державного реєстру прав відповідним територіальним органом Міністерства юстиції України.

У разі смерті нотаріуса, оголошення його померлим чи безвісно відсутнім у порядку, встановленому законом, або якщо нотаріус за станом здоров'я не може здійснити державну реєстрацію права власності, припинення або зупинення діяльності такого нотаріуса, передача заяв на проведення державної реєстрації прав до іншого нотаріуса здійснюється за рішенням відповідного територіального органу Міністерства юстиції України (ч. 1, 2, 7, 8 ст. 31² Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень») [6].

Результатом проведення державної реєстрації права власності є витяг із Державного реєстру речових прав на нерухоме майно про реєстрацію права власності.

Висновки і пропозиції. Договірне зобов'язання щодо розподілу спадщини є динамічним. Динамічність зобов'язання може бути як позитивною, так і аномальною залежно від особливостей його розвитку. Позитивний розвиток зобов'язання про розподіл спадщини реалізується на стадії його припинення внаслідок виконання договору. Виконання договору про розподіл спадщини відбувається поетапно шляхом нотаріального оформлення спадкоємцями своїх прав. Нотаріальне оформлення прав спадкоємців за договором про розподіл спадщини починається з подання спадкоємцями заяви про видачу свідоцтва про право на спадщину і завершується залежно від складу спадщини державною реєстрацією свідоцтва про право на спадщину у Спадковому реєстрі або державною реєстрацією права власності на нерухоме майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.

Список використаної літератури:

1. Правила ведення нотаріального діловодства : Наказ Міністерства юстиції України від 22.12.2010 р. № 3253/5 URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z1318-10>.
2. Порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України : Наказ Міністерства юстиції України від 22.02.2012 р. № 296/5 URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3425-12>.
3. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 40. С. 356.
4. Заїка Ю.О., Рябоконт Є.О. Спадкове право : навчальний посібник. Київ, 2009. 352 с.
5. Положення про Спадковий реєстр : Наказ Міністерства юстиції України від 07.07.2011 р. № 1810/5 URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0831-11>.
6. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень : Закон України від 01.07.2004 р. № 1952-IV URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1952-15>.

Zinkevych Yu. Ye. The peculiarities of notarization of the heirs' rights in the section of inheritance

The article is devoted to the investigation of the peculiarities of notarization of the heirs' rights in the section of inheritance.

The analysis of the norms of the domestic legislation regulating questions of notarization of the heirs' rights at distribution of inheritance has been performed.

It has been established that the contractual obligation of the section of inheritance is dynamic. The dynamics can be both positive and abnormal.

With a positive development, the obligation of the section of inheritance is realized in full compliance with the terms of the contract and the law at the stage of its implementation. In case of abnormal development of the obligation there is a deviation from the terms of the contract and the law, ie at the stage of execution the inheritance agreement may be subject to changes in content or subject composition on the basis of additional agreements or legal requirements until its termination.

It has been concluded that the execution of the agreement on the section of inheritance takes place in stages by notarization of the heirs' rights.

6 stages of notarization of the heirs' rights in the section of inheritance has been determined. Such stages are: submission by the heirs of an application for the issuance of a certificate of inheritance; notary verification of the authenticity of legal facts that are the basis for inheritance from persons who have applied for a certificate of inheritance and verification of all necessary documents; notarization of obligatory and optional inspections; issuance of a certificate of the right to inheritance under the agreement on the division of inheritance; state registration of the certificate of the right to inheritance in the Inheritance Register; state registration of ownership of real estate in the State Register of Real Property Rights (optional stage).

The peculiarities of each stage of notarization of the heirs' rights in the distribution of inheritance has been clarified and covered.

Key words: *inheritance, heirs' rights, agreements on section of inheritance, dynamics of agreements on section of inheritance, execution of agreements on section of inheritance, notarization of heirs' rights.*